

КОПІЯ

Начальнику ГУНП в Житомирській обл.
Крупей С.Р.
вул. Старий бульвар, 5/37, м. Житомир,
10008

Місце проживання: Житомирський район
Житомирської області

ЗАЯВА

ПРО КРИМИНАЛЬНЕ ПРАВОПОРУШЕННЯ передбачене ч. 2 ст. 121, ч. 2 ст. 127, ч. 3 ст. 161, ч. 2 ст. 162 ККУ (в порядку ст. 214 Кримінального процесуального кодексу України)

Я, [REDACTED] народився в місті Житомирі, громадянин України, повідомляю наступне.

Близько 23-ї години 29 квітня 2020 року я зустрівся з хлопцем на ім'я [REDACTED] з яким напередодні познайомився в Інтернеті в мобільному додатку Badoo - «чат для знайомства онлайн», відомий як сайт для секс-знайомств «без обов'язків».

Попередньо ми созвонилися по мобільному телефону та домовилися зустрітися о 23 годині. Ми зустрілися біля копанки недалеко від мого будинку.

Я є трансгендерна людина, тому не зважаючи на переписку в Інтернеті та попереднє онлайн знайомство, [REDACTED] відреагував спочатку негативно на цей факт, але потім він сам запропонував піти в магазин та купити енергетичний слабоалкогольний напій «Рево». Після цього ми в ліс біля річки між житловим масивом [REDACTED] де він запропонував випити придбані напої.

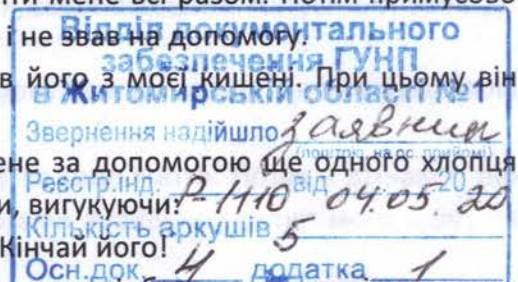
Ми розмовляли про нас. Біля другої години ночі 30 квітня [REDACTED] зняв штани та білизну, після чого примусив мене до орального сексу, застосовуючи погрози та силу. Після цього він зателефонував невідомим мені особам.

Після того, як він зґвалтував мене неприродним шляхом, він завів мене в кущі та почав бити. На цей час до нас під'їхала автомашина, в якій знаходилися ще четверо хлопців старшого віку, та ще одна дівчина. Хлопці почали бити мене всі разом. Потім примусово роздягали до гола та били по голові, щоб я не кричав і не звав на допомогу.

В лісі [REDACTED] знаючи про мій телефон, викрав його з моєї кишені. При цьому він знімав все на свій мобільний телефон.

Дівчина підійшла ззаду мене і надягла на мене за допомогою ще одного хлопця наручники. Після цього хлопці продовжили мене бити, вигукуючи: «Ми зараз тебе в'ємо! Давай його замочимо зараз! Кінчай його!»

Дівчина дивилася на це з зацікавленістю, сміялася та підбурювала хлопців словами: «Давайте, давайте йому ще!». Все, що відбувалося, вони знімали на мобільні телефони.

Я був повністю оголений, коли хлопці всі разом продовжували довгий час бити мене ногами по обличчю, в живіт, по спині, по всьому тілу. Один з хлопців проводив по мені великим ножом і говорив, що зараз вони мене прикінчать.

Під час цих тортур, були ще кілька спроб мене знову зґвалтувати. Але я був вже в крові та лежав в на півсвідомості.

Коли хлопці почали мене знову бити, я дуже сильно кричав, благав їх не бити мене, що я просто піду і все на цьому закінчиться. Але хлопці разом з [REDACTED] не переставали знущатися наді мною. Це знову перетворилося на жахливі тортури. Я втратив почуття часу, але потім, як виявилось, вони катували мене близько чотирьох годин без перерви. Мені зламали ніс і якийсь час волокли по землі. Від болю і страху я не міг вже точно зорієнтуватися, де я перебуваю і скільки часу пройшло. Я постійно чув голоси, які говорили, що мене зараз вб'ють або утоплять, і я сильно боявся смерті. Пам'ятаю тільки що сильно кричав і кликав на допомогу.

Не звертаючи уваги на мої крики, хлопці продовжували мене бити і голого тягати по землі.

Дівчина, яка перебувала разом з ними, з цікавістю спостерігала за тим, що відбувається і ніяк не перешкоджала знуцанням, а навпаки продовжувала підбурювати їх. Кілька разів звучали заклики знову мене зґвалтувати та потім вбити.

Але потім [REDACTED] сказав, що хай він дасть нам з початку десять тисяч гривень, а потім ми «подивимося».

Мене голого підняли на ноги та погнали по дорозі в бік [REDACTED], де я проживав з батьками. Автомашина їхала позаду, а кілька хлопців по черзі штовхали мене ногами вперед та в придорожні кущі. Я не можу точно сказати скільки часу продовжувалася ця подорож від лісу до мого дому, але якщо просто йти цим шляхом, це займає біля 40 хвилин. Весь час я йшов голий по дорозі, а хлопці знову знімали все це на мобільні телефони. Всю дорогу я кричав, благав мене не бити і не вбивати. На хлопців мої волання ні як не діяли.

Хлопці постійно кричали, що вони «банда» та вони нікого тут не бояться. Якщо я не виконую всі їх вимоги, вони вб'ють мене дуже жорстоко, а якщо я віддам гроші, то мене нібито відпустять.

Дійшовши до мого будинку, де я мешкав разом з батьками та братом, хлопці знову стали кричати, що перед тим, як вб'ють мене, я зараз повинен винести їм десять тисяч гривень. Вони постійно погрожували мене ножом, проводячи їм біля моєї шиї та голови. Після цього на моєї шиї залишилися подряпини. Ніж потім вони залишили на підвір'ї. Я злякався та намагався зійти в будинок.

В цей час почала гавкати собака і батьки прокинулися. Батько відчинив двері в будинку, але хлопці не пропускали мене в будинок. Батько почав кричати на них і вони продовжуючи погрожувати поїхали на автомашині. Я скориставшись метушнею, забіг до хати.

Батьки викликали швидку допомогу та зателефонували до поліції. Це вже було після п'ятої години ранку 30 квітня 2020 року.

Я постійно перебуваю в стані сильного страху за своє життя. Потім я дізнався, що наряд поліції, що прибув на виклик, разом з кінологами знайшли рештки мого одягу та місце, де мене били.

Житомирським районним відділенням поліції було відкрито досудове розслідування № 12020060017000024 від 30.04.2020 року за ст. 186 ч. 2 КК України. Мені також було надано Постанову про призначення судово-медичної експертизи в м. Житомирі від 30.04.2020 року.

Але в Постанові про призначення судово-медичної експертизи перелічені не всі питання, які відповідають тому, що відбувалося зі мною в ніч з 29 на 30 квітня 2020 року, а саме відсутні питання стосовно мого зґвалтування.

На даний час я також перебуваю в стані величезного жаху за своє життя. Я також дуже сильно хвилююся за життя своїх батьків та близьких, адже нападники зараз знають, де я живу та бачили моїх батьків, коли увірвалися на подвір'я.

Безперечно, що люди, які знущалися наді мною, зробили це на ґрунті гомофобії та це є злочином проти трансгендерів. Вони повністю віддавали собі звіт в своїх діях, женучи мене повністю голого вночі перед їдучою автомашиною по дорозі і знімаючи те, що відбувається на мобільні телефони. Тортури і знущання, які я пережив, заподіяли мені найсильніший стрес та душевні муки.

На даний час мені відомо, що особу одного нападника – [REDACTED], встановлено, але його не затримали та він перебуває на волі. Інші нападники зникли. Одежу [REDACTED] не було вилучено для експертизи.

В мене є всі підстави вважати, що поки він та його поплічники будуть перебувати на волі, мені та моєї родині буде постійно загрожувати небезпека.

Вважаю, що вказані обставини свідчать про скоєння [REDACTED] та його поплічниками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 121, ч. 2 ст. 127, ч. 3 ст. 161, ч. 2 ст. 162 Кримінального кодексу України.

Таке діяння мотивоване упередженням за ознакою сексуальної орієнтації, зважаючи на характер образ, які вони вигукували на мою адресу, а саме: «підарас, кончений виблядок, кончений збоченець, підарський нелюдь, підарська проститутка, ти не людина».

Згідно з ст. 24 Конституції України не може бути привілеїв чи обмежень за ознаками раси, кольору шкіри, політичних, релігійних та інших переконань, статі, етнічного та соціального походження, майнового стану, місця проживання, за мовними або іншими ознаками.

Крім того, відповідно до ст. 14 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод 1950 р. користування правами та свободами, визнаними в цій Конвенції, має бути забезпечене без дискримінації за будь-якою ознакою - статі, раси, кольору шкіри, мови, релігії, політичних чи інших переконань, національного чи соціального походження, належності до національних меншин, майнового стану, народження, або за іншою ознакою.

Варто відзначити, що сексуальна орієнтація хоч прямо і не вказана у переліку ознак, за якою не допускається дискримінація, але включається до «інших ознак», які захищені як відповідними нормами Основного Закону України і українського законодавства, так і положеннями Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод 1950 р.

Так, Європейський суд із прав людини неодноразово вказував на те, що сексуальна орієнтація, без сумніву, згадується у статті 14 Конвенції, в зв'язку з чим перелік викладених в даному положенні є ілюстративним і не є вичерпним, на що вказують слова «за будь-якою

ознакою». Вказана позиція міститься, зокрема, в §32 рішення ЄСПЛ у справі Фретте проти Франції (Fretté v. France, application no. 36515/97).

Таким чином вважаю, що за ознакою сексуальної орієнтації було вчинено діяння, яке має ознаки складу злочину, передбаченого ч. 3 ст. 161 Кримінального кодексу України.

З урахуванням викладеного вище та керуючись статтями 55, 56, 60, 214, 215 Кримінально-процесуального кодексу України,

ПРОШУ:

1) Прийняти та невідкладно зареєструвати цю заяву про кримінальне правопорушення, яке містить ознаки злочину, передбаченого ч. 2 ст. 121, ч. 2 ст. 127, ч. 3 ст. 161, ч. 2 ст. 162 Кримінального кодексу України, та внести відповідні відомості до Єдиного реєстру досудових розслідувань.

2) Розпочати за цією заявою про кримінальне правопорушення досудове розслідування у формі досудового слідства у зв'язку із вчиненням діяння, яке має ознаки складу злочину, передбаченого ч. 2 ст. 121, ч. 2 ст. 127, ч. 3 ст. 161, ч. 2 ст. 162 Кримінального кодексу України.

3) Повідомити мене письмово у встановленому законом порядку про початок кримінального провадження.

Додатки:

1) Пояснення від мого батька [REDACTED] (2 арк.).

Зі змістом ст. 383 Кримінального кодексу України (завідомо неправдиве повідомлення про вчинення злочину) ознайомлений.

03 травня 2020 р. [REDACTED]